

Když - Nos, Pepa

1. Když bezhlavost svým okem klidně měříš,
ač tupen, sám že nejsi bezhlavý,
když, podezírán, pevně v sebe věříš,
však neviniš svých soků z bezpráví.
2. Když umíš čekat beze mdloby,
lží obtáčen jsi, neupadat v lež,
když, záštím oblit, sám jsi beze zloby,
slov ctnostných nadarmo však nebereš.
3. Když umíš snít, a nepodlehnout snění,
když hloubat znáš, a dovedeš přec' žít,
když proti triumfu i ponížení
jak proti svůdcům společným jsi kryt.
4. Když nezoufáš, nechť poctivá tvá slova
jsou kroucena, by úskok z nich se stal,
když hroutí se tvé postavení a znova
jako dělník lopotíš se dál.
5. Když spočítat znáš hromadu svých zisků
a na jediný hod vše riskovat,
zas po prohře se vracet k východisku
a nezavzdechnout nad hořem svých ztrát.
6. Když přinutit znáš srdce své i čivy,
by s tebou vytrvaly nejvěrněji,
ač tep i pohyb uniká ti živý
a jen tvá vůle káže: vytrvej!
7. Když něhu sneseš přílišnou i tvrdost,
když svůj jsi, všem nechť druhem jsi se stal,
když, sbratřen s davem, uchováš si hrdost
a nezpyšníš, byť mluvil s tebou král.
8. Když řekneš svými vteřinami všemi:
mně, čase, jak bych závodník byl, služ,
pak pán, pak vítěz na širé jsi zemi,
a, co je víc, pak, synu můj, jsi muž!